

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУЖНЕ АФРИКЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Јужне Африке (у даљем тексту „стране уговорнице”);

Будући да су стране уговорнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

У жељи да закључе споразум ради успостављања и обављања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље;

У жељи да допринесу развоју међународног цивилног ваздухопловства;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.
Дефиниције

Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

а) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, а обухвата и сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције, као и сваку измену Анекса или Конвенције према чл. 90. и 94. Конвенције, ако су те измене ступиле на снагу у државама обе стране уговорнице;

б) „Споразум” означава овај споразум, Анекс уз Споразум и измене и допуне Споразума или Анекса;

в) „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Републику Јужну Африку, министра надлежног за цивилно ваздухопловство, или у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени надлежни органи;

г) „одређени авио-превозилац” означава једног или више авио-превозилаца који су одређени и овлашћени према одредбама члана 3. овог споразума;

д) „територија” у односу на државу има значење које је одређено у члану 2. Конвенције;

ђ) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „зауостављане у некомерцијалне сврхе” имају значења која су им одређена у члану 96. Конвенције;

- е) „капацитет”, у односу на ваздухоплов, означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;
- ж) „утврђене линије” означава линије које су утврђене у Анексу овог споразума;
- з) „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај који се обавља на утврђеним линијама у циљу превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;
- и) „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;
- ј) „редовна опрема” означава предмет који се користи на ваздухоплову током лета осим залиха и покретних резервних делова, а укључује прву помоћ и опрему за преживљавање;
- к) „резервни део” означава предмет који служи за поправку или замену на ваздухоплову;
- л) „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу или средстава и услуга за обезбеђивање у ваздухопловству и ваздухопловну безбедност.

Члан 2. Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права предвиђена овим споразумом ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама.
2. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница током обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама имају следећа права:
 - а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;
 - б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе; и
 - в) да слећу на територију друге стране уговорнице у местима утврђеним у Анексу овог споразума, ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији.
3. Одредбе овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне или друге стране уговорнице да укрцава путнике или утовара робу и пошту који се превозе, уз надокнаду, између места на територији државе друге стране уговорнице.

4. Авио-превозиоци држава страна уговорница који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из става 2. тач. 2а) и 2б) овог члана.

5. Ако одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице нису у могућности да, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, обављају уговорени саобраћај на утврђеним линијама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја на одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да о томе, писаним путем, обавести другу страну уговорницу, као и да повуче и измени, у писаном облику, такво одређење.

2. По пријему обавештења о одређивању из става 1. овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са одредбама овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја.

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтевају од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да докаже да је оспособљен да испуни услове утврђене законима и прописима које ти органи оправдано примењују за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање саобраћаја из става 2. овог члана, или да одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице пропише услове које сматра потребним за коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, ако није уверена да:

а) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;

б) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Јужне Африке, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Јужна Африка и/или њени држављани.

5. Авио-превозилац, одређен и овлашћен према одредбама овог члана, може у сваком тренутку да отпочне обављање уговореног саобраћаја, ако су испуњени остали услови предвиђени овим споразумом.

Члан 4.

Повлачење, обустава или ограничавање дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја или да обустави коришћење права одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице утврђених у члану 2. овог споразума или да пропише услове које сматра потребним за коришћење тих права ако:

а) није уверена да:

- у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;

- у случају одређеног авио-превозиоца Републике Јужне Африке, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Јужна Африка и/или њени држављани;

б) авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и прописима које та страна уговорница оправдано примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

в) авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом.

2. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са одредбама члана 16. овог споразума.

Члан 5.

Примена националних закона

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак и одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај и ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на територији њене државе, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са територије њене државе путника, пртљага, посада, поште и робе, а које се односе на формалности у вези са уласком, усељењем, пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаде, пртљак, пошту и робу који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на наведеној територији.

3. Путници, пртљаг, роба и пошта у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања, контроле наркотика или у посебним околностима.

4. У примени закона и прописа наведених у овом члану, ниједна страна уговорница не даје предност свом или било ком другом авио-превозиоцу над авио-превозиоцем друге стране уговорнице.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које су издали или признали као важеће надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су захтеви према којим су те потврде или дозволе издате или признате једнаки или виши од минималних стандарда који су утврђени, или могу да се утврде према Конвенцији.

2. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издала или признала друга страна уговорница или нека друга држава.

3. Ако права или услови из потврда и дозвола наведених у ставу 1. овог члана, које је издала једна страна уговорница неком лицу или одређеном авио-превозиоцу, или у погледу ваздухоплова који се користи за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, дозвољавају одступање од стандарда утврђених Конвенцијом, без обзира да ли је одступање регистровано код Међународне организације цивилног ваздухопловства, друга страна уговорница може, без утицаја на права прве стране уговорнице, да захтева консултације са првом страном уговорницом у складу са чланом 16. овог споразума како би утврдила да ли поменута пракса за њу прихватљива.

Члан 7.

Ослобађање од плаћања царинских дажбина, накнада и других дажбина

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови залихе горива и мазива (укључујући и хидрауличне течности), и залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су од свих царинских и других увозних дажбина, трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе ваздухоплова остану на ваздухоплову док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Од истих дажбина, накнада, такса и трошкова, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) гориво и мазиво (укључујући и хидрауличне течности), намењени за снабдевање ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплов;

б) резервни делови, укључујући моторе, и редовна опрема унети на територију државе једне стране уговорнице, ради одржавања или поправке ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне или друге стране уговорнице, у оквирима које могу да утврде надлежни органа државе једне стране уговорнице, намењене за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице;

г) рекламни материјал, униформе и документа авио-превозиоца који немају тржишну вредност и које одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице користи на територији државе друге стране уговорнице;

Предмети наведени у ставу 2. овог члана, могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјал, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране уговорнице. У том случају, таква опрема и предмети стављају се под царински надзор, до тренутка док не напусте територију те стране уговорнице или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

4. Ослобађања предвиђена овим чланом такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице закључи са другим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима споразуме о позајмљивању или преносу редовне опреме и осталих предмета наведених у ставу 1. овог члана на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та друга страна уговорница даје слична ослобађања тим другим авио-превозиоцима.

Члан 8.

Принципи којима се уређује обављање уговореног саобраћаја

1. Свака страна уговорница обезбеђује правичне и једнаке могућности одређеним авио-превозиоцима држава обе стране уговорнице за слободно надметање приликом обављања уговореног саобраћаја. Свака страна уговорница предузима све одговарајуће мере у оквиру своје надлежности како би се отклонили сви облици дискриминације и непоштене тржишне или предаторске праксе, који негативно утичу на тржишни положај одређеног авио-превозиоца државе стране уговорнице у остваривању права утврђених у овом споразуму.

2. Приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице како не би неоправдано утицали на саобраћај који ти други авио-превозиоци обављају на целој линији или на делу линије.

3. Капацитет који обезбеђују одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице у тесној је вези са захтевима јавности за превозом на утврђеним линијама и има, као основни циљ, обезбеђивање капацитета при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника и робе, укључујући и пошту, са територије или за територију држава страна уговорница.

4. Обим капацитета се договара између органа надлежних за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице пре отпочињања уговореног саобраћаја, и повремено се разматра.

5. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице подноси ради одобрења органу надлежном за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, тридесет (30) дана унапред, ред летења у погледу саобраћаја који намерава да обавља, наводећи број фреквенција, тип ваздухоплова, конфигурацију и број седишта који ће бити доступни јавности.

6. Све накнадне измене у одобреном реда летења одређени авио-превозилац подноси на одобрење органу надлежном за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице.

7. Ако одређени авио-превозилац жели да обави додатне летове у односу на оне који су одобрени редом летења, мора да прибави претходно одобрење органа надлежних за ваздушни саобраћај државе односне стране уговорнице.

Члан 9.

Тарифе

1. Тарифе које наплаћује било који одређени авио-превозилац државе стране уговорнице, за превоз за или са територије државе друге стране уговорнице се утврђују на разумном нивоу, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, оправдану добит и тарифе других авио-превозилаца.

2. Свака страна уговорница може да захтева да органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе буду унапред обавештени о тарифама које се наплаћују у уговореном саобраћају, или да им се исте поднесу на увид. Тарифе се подnose најкасније тридесет (30) дана пре предложеног ступања на снагу, осим ако органи надлежни за ваздушни саобраћај дозвољавају да тарифе буду поднете у краћем року.

3. Ако органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице захтевају подношење тарифе, она ступа на снагу тек пошто буде одобрена. У случају да је рок за подношење скраћен, као што је предвиђено у ставу 2. овог члана, рок у коме се доставља обавештење о неслагању мора да буде краћи од тридесет (30) дана.

4. Без ограничења примене закона о конкуренцији и заштити потрошача у државама странама уговорницама, интервенције страна уговорница се ограничавају на:

- a) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа или пракси;
- б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне због злоупотребе доминантног положаја или уговорене праксе између авио-превозилаца; и
- в) заштиту авио-превозилаца од тарифа које су вештачки ниске због директних или индиректних државних субвенција или подршке.

5. Ниједна страна уговорница неће предузимати једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифе коју су, за обављање уговореног саобраћаја, предложили за наплату или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са одредбама овог члана, она може захтевати консултације и обавестити другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева, а могу се обавити и писаним путем. Ако стране уговорнице постигну договор о тарифи за коју је дато обавештење о незадовољству, свака страна уговорница улаже највеће напоре да тај споразум ступи на снагу. Ако се не постигне договор, тарифе ступају на снагу или остају на снази.

Члан 10. Директан транзит

1. Путници, пртљак и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања против аката насиља, као и превоза наркотика и психотропних супстанци.

2. Пртљак и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, такса и накнада на територији државе те стране уговорнице.

Члан 11. Накнаде корисника

1. Свака страна уговорница настоји да обезбеди да накнаде корисника које надлежни органи њене државе уводе или је дозвољавају да се уведу одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице буду правичне и разумне. Ове накнаде се заснивају на здравим економским принципима.

2. Ниједна страна уговорница не уводи, нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице уведу накнаде корисника које су веће од

накнада које се наплаћују авио-превозиоцима њене државе који обављају сличан редован међународни ваздушни саобраћај.

3. Свака страна уговорница подстиче консултације о накнадама корисника између својих органа надлежних за наплату накнада и одређених авио-превозилаца који користе уређаје и услуге и подстиче органе надлежне за наплату накнада и одређене авио-превозиоце да размењују све информације које се односе на накнаде корисника, а које омогућују да се прецизно процени оправданост накнада у складу са принципима утврђеним у ст. 1. и 2. овог члана. Свака страна уговорница подстиче органе надлежне за наплату накнада да корисницима услуга достављају, у разумном року, сваки предлог за измену накнада корисника, како би им било омогућено да изразе своје ставове пре измена накнада.

Члан 12.

Комерцијалне активности

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, на територији државе друге стране уговорнице, отвори представништво у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје услуга превоза, као и продаје других помоћних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице којима се регулише улазак, боравак и запошљавање, доведе и омогући рад руководећем, техничком, оперативном и другом специјализованом особљу потребном за обављање уговореног саобраћаја.

3. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да продаје услуге превоза на територији државе друге стране уговорнице користећи сопствена превозна документа, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице. Продаја се врши непосредно у представништима одређених авио-превозилаца, или преко овлашћених агената.

4. Свака страна уговорница даје одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице право да, на захтев, а по измирењу пореских обавеза авио-превозиоца према прописима државе друге стране уговорнице, слободно пренесе вишак прихода који је остварен на територији државе те друге стране уговорнице у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.

5. Такав пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са законима и прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој територији су средства остварена. Такав пренос се врши на основу званичног курса или, уколико нема званичног курса, на основу преовлађујућег курса на тржишту који важи за текућа плаћања.

6. У случају да између страна уговорница постоји споразум о избегавању двоструког опорезивања или преносу средстава, примењују се одредбе тог споразума.

Члан 13.
Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза једне стране према другој да обезбеђује цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконите отмице ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу, 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који служе међународном цивилном ваздухопловству, којим се допуњује Конвенција о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписаног у Монтреалу, 24. фебруара 1988. године и Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, отворене за потписивање у Монтреалу 1. марта 1991. године, као и било које друге конвенције и протокола о обезбеђивању у ваздухопловству који су обавезујући за стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против обезбеђивања цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице, у међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству утврђеним од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице и захтевају да корисници ваздухоплова уписаних у регистар њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници међународних аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу с наведеним одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова из става 3. овог члана може да захтева да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у истом ставу које друга страна уговорница захтева за улазак на, одлазак са или за време боравка на територији државе друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница омогућава да се на територији њене државе ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникацију и предузимају друге одговарајуће мере за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

7. Свака страна уговорница предузима мере које сматра неопходним како би обезбедила да ваздухоплов друге стране уговорнице који је подвргнут акту незаконите отмице или другој незаконитој радњи усмереној против безбедности истог, а приземљен је на територији њене државе, буде задржан, осим ако је одлазак са те територије неопходан ради заштите живота путника и посаде. Где год је то могуће, такве мере се предузимају на основу консултација са другом страном уговорницом.

8. У случају када једна страна уговорница оправдано сматра да се друга страна уговорница не придржава одредаба о обезбеђивању у ваздухопловству из овог члана, орган надлежан за ваздушни саобраћај државе те стране уговорнице може да захтева хитне консултације са органом надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Ако се у року од петнаест (15) дана након подношења захтева не постигне задовољавајући договор, ствара се основ за примену става 1. члана 4. овог споразума. У хитном случају, једна страна уговорница може да предузме привремене мере у складу са чланом 4. пре истека рока од петнаест дана. Свака мера предузета у складу са одредбама овог става престаје да важи када престану да постоје разлози за њено предузимање.

Члан 14.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухопловне објекте, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако, после таквих консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од области из става 1. овог члана, који су барем једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће мере. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана од дана пријема обавештења или у дужем року који може да се договори, настаје основ за примену члана 4. овог споразума.

3. У складу са чланом 16. Конвенције, сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника државе друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, под условом да то не доводи до

неоправданог кашњења у обављању саобраћаја. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, циљ овог прегледа је да се провери важност докумената ваздухоплова и докумената посаде, као и да се провери да ли опрема ваздухоплова и стање ваздухоплова одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији (у даљем тексту: преглед на платформи).

4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница чији овлашћени представници врше преглед може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате, или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу вршења прегледа на платформи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца, та друга страна уговорница може да закључи да настаје озбиљна забринутост, наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2. или 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тих поступака.

Члан 15.

Достављање статистичких података

Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на обављање уговореног саобраћаја у договореном периоду.

Члан 16. Консултације

1. Свака страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе могу, у сваком тренутку, да захтевају консултације са другом страном уговорницом или са органима надлежним за ваздушни саобраћај њене државе.
2. Консултације које захтева једна од страна уговорница или органи надлежни за ваздушни саобраћај њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писаног захтева, осим ако се друкчије не договори.

Члан 17. Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да спор реше преговорима.
2. Ако стране уговорнице не реше спор преговорима, могу исти упутити на одлучивање одређеном лицу или телу. Ако се о томе не договоре, спор се, на захтев једне или друге стране уговорнице, подноси на одлучивање Арбитражном суду који се састоји од три арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорница, а тако именовани арбитра одређују трећег арбитра. Свака страна уговорница именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими, дипломатским путем, од друге обавештење којим се захтева арбитража спора, а трећи абитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако једна или друга страна уговорница не именује арбитра у наведеном року или ако трећи абитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитра, у зависности од случаја. Ако је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин државе једне или друге стране уговорнице, од потпредседника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства, који је држављанин треће државе, може се захтевати да изврши потребна именована. У том случају, трећи абитар је држављанин треће државе и врши дужност председника Арбитражног суда.
3. Арбитражни суд сам утврђује свој поступак.
4. Свака страна уговорница сноси трошкове арбитра којег је именовала, као и свог представљања у арбитражном поступку. Стране уговорнице равномерно сnose трошкове председника и све друге трошкове.
5. Стране уговорнице се обавезују да поштују сваку одлуку Арбитражног суда док год је таква одлука у складу са националним законима и прописима.
6. Ако и докле год се једна или друга страна уговорница не придржава било које одлуке поменуте у ставу 5. овог члана, друга страна уговорница може да ограничи, повуче или обустави коришћење права или привилегија које је овим споразумом одобрила страни уговорници у прекршају.

Члан 18.
Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна уговорница сматра да је потребно да се измени и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева одржавање консултација између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница, у складу са чланом 16. овог споразума.
2. Измене и допуне овог споразума ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом се стране уговорнице обавештавају да су спроведене унутрашње процедуре неопходне за ступање на снагу таквих измена и допуна.
3. Без обзира на одредбе става 2. овог члана, све измене и допуне Анекса могу да се договоре непосредно између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

Члан 19.
Регистрација Споразума

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума или Анекса региструје код Међународне организације цивилног ваздухопловства она страна уговорница на чијој територији се обавља потписивање Споразума.

Члан 20.
Усаглашеност са мултилатералним споразумима

У случају да за државе обе стране уговорнице на снагу ступи неки мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, одредбе овог споразума и његовог Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 21.
Престанак важења споразума

Свака страна уговорница може, у свако доба, да достави другој страни уговорници обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важења не повуче споразумно пре истека наведеног рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 22.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте којом једна страна уговорница обавештава другу страну уговорницу да су спроведене све унутрашње процедуре неопходне за ступање на снагу овог споразума.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у дана 20 . године у два оригинална примерка, сваки на српском и енглеском језику, при чему су оба текста подједнако аутентична. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ ЈУЖНЕ АФРИКЕ

1. Линије на којима одређени авио-превозилац Републике Србије може да обавља саобраћај у оба правца:

Места у Републици Србији	Места међуслетања	Места у Републици Јужној Африци	Места даље
Било које место	Било која места	Било које место	Било која места

Одређени авио-превозилац Републике Србије може, на сваком лету, да изостави слетање у било ком месту међуслетања или месту даље утврђеном у овом одељку, под условом да уговорени саобраћај отпочиње у месту у Републици Србији.

2. Линије на којима одређени авио-превозилац Републике Јужне Африке може да обавља саобраћаја у оба правца:

Места у Републици Јужној Африци	Места међуслетања	Места у Републици Србији	Места даље
Било које место	Било која места	Било које место	Било која места

Одређени авио-превозилац Републике Јужне Африке може, на сваком лету, да изостави слетање у било ком месту међуслетања или месту даље утврђеном у овом одељку, под условом да уговорени саобраћај отпочиње у месту у Републици Јужној Африци.

Напомене:

3. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да опслужују сва места међуслетања и места даље без коришћења права пете слободе.

4. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да обављају саобраћај за/из сваког места међуслетања и за/из места даље са коришћењем пуних права пете слободе, без икаквих ограничења у било ком типу саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији), по добијању сагласности од надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

Оквир за аранжмане поделе кода

1. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на напред наведеним линијама, закључују маркетиншке аранжмане о сарадњи, као што је аранжман поделе кода, са:
 - а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима државе једне или друге стране уговорнице; и
 - б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозилаца државе друге стране уговорнице и осталих авио-превозилаца у саобраћају за, од и преко територије те државе;
2. Органи надлежни за ваздушни саобраћај обе државе стране уговорнице одобравају ове аранжмане под условом да сви односни авио-превозиоци:
 - (i) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;
 - (ii) испуњавају услове који се обично захтевају за такве аранжмане; и
 - (iii) у вези са продајом превозних докумената, јасно назначе купцу на месту продаје, који од авио-превозилаца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем купац ступа у уговорни однос.
3. Услуге које у оквиру аранжмана поделе кода пружа авио-превозилац који учествује у саобраћају се не рачунају у његов обим капацитета .
4. Одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице може такође да нуди услуге у оквиру аранжмана поделе кода између било којих места на територији државе друге стране уговорнице, под условом да такав саобраћај обавља авио-превозилац или авио-превозиоци државе друге стране уговорнице.